



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Рев 1333/2021  
10.06.2021. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и малолетног АА, којег заступа мајка ББ сви из ..., а чији је пуномоћник Сања Чупић Маљковић адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Влајко Комленац адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1379/20 од 17.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2021. године, донео је

### РЕШЕЊЕ

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1379/20 од 17.12.2020. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1379/20 од 17.12.2020. године.

**ОДБИЈА СЕ** захтев тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији.

### Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 201/19 од 04.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили утврђење да су сувласници са по  $\frac{1}{2}$  дела непокретности уписане у лист непокретности ... КО ..., парцеле .../... - земљиште под зградом у улици ... број ... од  $62 \text{ m}^2$ , а сада изграђено П+ПК укупне површине од  $112,64 \text{ m}^2$ , и корисници парцеле .../... површине  $5 \text{ ari } 09 \text{ m}^2$  на којој је саграђен објекат, породична стамбена зграда што је тужена као власник објекта и корисник земљишта дужна трпети и дозволити да се на основу ове пресуде, а без њеног даљег питања и противљења упише правно власништва на објекту и право коришћења на парцели у корист тужилаца, сваког у по  $\frac{1}{2}$  дела. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да накнаде туженој трошкове парничног поступка у износу од  $336.000,00$  динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за одређивање привремене мере забране туженој да отуђи и оптерети непокретности - породичну стамбену зграду површине  $62 \text{ m}^2$  у ..., улица ... број ... која је саграђена на парцели .../...површине  $509 \text{ m}^2$  у својини Републике Србије на којој тужена има право коришћења, уписане у лист непокретности ... КО ... .

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1379/20 од 17.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Сремској Митровици П 201/19 од 04.02.2020. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Ревизија предвиђена одредбом члана 404. ЗПП (посебна ревизија) може се изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, под условима прописаним у ставу првом тог члана.

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, нема правних питања која су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана, па зато није испуњен тај законски услов за дозвољеност посебне ревизије тужиоца. Не постоји ни потреба одлучивања о изјављеној ревизији ради уједначавања судске праксе. Правно становиште нижестепених судова да спорна кућа представља имовину тужене, засновано на чињеници постојања споразума чланова породичног домаћинства - правног претходника тужилаца, тужене и њихове мајке, покојне ГГ да се спорна кућа гради за тужену (чије постојање тужиоци не споре), не одступа од става судске праксе да тако постигнути споразум представља одлучну чињеницу у погледу стицања својине грађењем за одређеног члана породичне заједнице. Такође, став нижестепених судова да правни претходник тужилаца није могао стећи право својине на предметној кући по основу изведених грађевинских радова, зато што није био савесни градилац (знао је за наведени споразум чланова породичне заједнице), не одступа од начелног става Заједничке седнице Савезног суда, Врховних судова и Врховног војног суда од 23.10.1990. године. Према том начелном ставу, доградњом, надзиђивањем или адаптацијом туђег или сувласничког грађевинског објекта не стиче се право својине, ако законом или уговором није другачије одређено, односно да само изузетно, доградњом или надзиђивањем посебног дела зграде, савестан градитељ стиче право својине на посебном делу зграде само ако је власник знао за градњу и није се томе противио (сходно члану 24. став 1. Закона о основама својинскоправних односа). Тврдњом тужилаца да је између њиховог правног претходника и тужене накнадно сачињен нови споразум, којим је измењен раније постигнут споразум чланова породичног домаћинства, задире се у чињенична питања и без утицаја је на оцену дозвољености изјављене посебне ревизије.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужилаца није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП јер је вредност предмета спора од 1.500.000,00 динара одређена у тужби, која није измењена током поступка, очигледно нижа од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавне за дозвољеност ревизије.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је на основу члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП. По оцени Врховног касационог суда, трошкови одговора на ревизију нису били нужни, због чега је захтев тужене за њихову накнаду одбијен.

**Председник већа - судија  
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић